Anul al 62-lea
6 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 23.464/939

Nr. 120 Miercuri 30 Mai 1945
6 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITĂȚI
60% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIV. COPIILOR
1500 lei pe 6 luni
ZIARUL ȘTIINȚELOR
1200 lei pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1800 lei pe 6 luni
VESELIA 2400 lei pe 6 luni
TRUP ȘI SUFLET
300 lei pe 6 luni

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

OBIECTIVELE POLITICEI EXTERNE ENGLEZE

Campania electorală din Anglia a fost inaugurată de d. Churchill printr'o serie de discursuri rostite în regiunea sa electorală din Essex. Primul ministru britanic a profitat de acest prilej pentru a sublinia din nou obiectivele politicei engleze. Departe de a micșora seriozitatea momentului de față și recunoscând greutățile ce rămân de învins în Europa care a fost eliberată de teroarea hitleristă, d. Churchill a ținut să afirme din nou că politica Angliei este și trebue să rămână o politică europeană".

„Un continent zdruncinat și măcinat de pasiuni și ură, așa cum rar s'a văzut în istorie — a spus premierul britanic — se găsește în fața noastră. Suntem foarte mult interesați de acest continent și interesele lui formează o parte esențială din interesele propriei noastre vieți".

Legând astfel interesele Angliei de interesele generale europene, subliniind că politica Angliei trebue să aibă un caracter continental, d. Churchill a înțeles desigur să arate alegătorilor săi că partidul conservator înțelege să susțină datoria și dreptul Angliei de a participa la soluționarea tuturor problemelor europene.

„Problemele actuale sunt de cea mai mare importanță" — a adăugat d-sa, indicând, în acelaș timp, în ce mod aceste probleme trebue rezolvate. „Trebue să le rezolvăm pe liniile politicei la care ne-am obligat în cursul războiului"—a precizat d. Churchill.

Era inutil ca primul ministru britanic să mai arate care sunt obligațiile luate de Anglia în cursul războiului. Ele sunt unanim cunoscute. Ele au fost sintetizate în formulele adoptate la conferințele dintre mareșalul Stalin, președintele Roosevelt și d. Churchill, ele sunt cuprinse în Charta Atlanticului și la conferința din Crimeea ele au fost reconfirmate prin acel deplin acord care a caracterizat această din urmă întrevedere între cei trei conducători ai Marilor Națiuni Unite. Cu toate acestea, fiindcă recentele evenimente politice interne din Anglia și în deosebi retragerea din guvern a laburiștilor ar fi putut lăsa impresiunea că odată terminat războiul în Europa ar putea exista în politica externă a Angliei deosebiri de păreri, d. Churchill a ținut să precizeze în fața alegătorilor cari vor fi chemați să-și manifesteze în curând părerea, că faptul că partidele politice merg de aci înainte în grupuri diferite de forțe „nu înseamnă că marile obiective pe care le avem în fața noastră au fost schimbate în vreun fel sau nu li se mai dă toată atenția".

Premierul britanic a făcut astfel o linie de demarcație între politica internă și cea externă. Separațiunea de forțe în politica internă nu exclude unitatea de obiective în politica externă. Este în joc însuși prestigiul Angliei și d. Churchill a ținut să precizeze acest lucru în următoarele cuvinte: „Ne-am câștigat dreptul de a fi ținuți în considerație și priviți cu respect în orice țară din lume și trebue să ne purtăm în această insulă pentru a ne menține titlul pentru prelungirea acestui respect".

Acest titlu, d. Churchill înțelege să fie menținut de Anglia mai ales prin continuarea afirmării, apărării și practicării marilor principii ale libertății și dreptății. „Să luăm locul în mijlocul națiunilor de care suntem cinstiți — a adăugat premierul britanic — realizând o politică prin care să se pună temeliile solide ale păcii pentru întreaga lume — nu temelii false ci temelii solide".

Pentru această politică acordul este deplin între toate partidele politice engleze și campania electorală care a început, va pune desigur în lumină acest desăvârșit acord. Și tocmai pentrucă, după cum am spus mai sus, separațiunea de forțe politice interne nu atinge cu nimic unitatea de vederi în politica internațională a Marei Britanii care o bine stabilită, d. Churchill a asigurat pe d. Truman, președintele Statelor Unite, că alegerile generale din Marea Britanie nu vor fi un obstacol pentru ținerea întrunirii reprezentanților celor trei mari puteri cât mai curând cu putință. Și după cum se știe această întrunire va avea loc în curând și va fi desigur prilejul fericit pentru găsirea soluțiilor diferitelor probleme pe care înfrângerea totală a nazismului și încetarea ostilităților în Europa, le-a actualizat.

Judecarea recursului criminalilor de război

Eri dimineața au început desbaterile în recursul făcut de criminalii de război condamnați prin Sentința Tribunalului Poporului din 22 Mai a. c.

Recursul se judecă de completul Curții de Casație S. II, prezidat de d. consilier **Teodor Tănăsescu**, procuror general fiind d. **Radu Dimiu**, magistrat asistent de d. **Constantin Popescu**.

Acuzații au fost reprezentați prin avocații; C. Simionescu-Iași, Moroianu, Dumitrescu-Bolintinu, Zlătescu, Andrei Dumitrescu, Grama Alexan, Emil Nicolau ș. a.

Ședința a fost deschisă la orele 9,30, când d. președinte a rugat apărarea să-și sistematizeze concluziile.

D. avocat Simionescu-Iași a cerut suspendarea desbaterilor până când Secțiunile Unite ale Inaltei Curții de Casație vor decide asupra constituționalității legii speciale, cât și asupra art. 14 al 3, motiv cu care recurenții au atacat decizia.

Acest incident fiind respins, s'a dat cuvântul avocaților Simionescu și Antofiloiu, pentru a desvolta punctele comune ale recursurilor și celorlalți avocați asupra motivelor suplimentare fiecărui caz.

In expunerile lor, avocații apărării caută, cum de altfel au făcut și la prima instanță, să abată căile directe și juste, acoperind sau susținând prin texte de legi, crimele săvârșite de clienții lor.

CUVANTUL D-LUI PROCUROR GENERAL

Luând cuvântul, d. procuror general **Radu Dimiu** a analizat motivele depuse în scris, expuse și oral de apărători, combătându-le și stabilind netemeinicia lor.

In concluzie, d. procuror general a cerut Curții respingerea acestor motive, rămânând ca Inalta Curte, în Secțiuni Unite să decidă asupra constituționalității legii speciale.

Ședința s'a suspendat la orele 20, decizia urmând a se da în cursul dimineței de astăzi.

M. S. REGELE A PREZIDAT ERI ȘEDINȚA ACADEMIEI ROMÂNE

P. S. S. Episcopul Nicolae Colan a omagiat pe Niculae Titulescu in discursul de recepție

Academia Română a ținut eri ședință solemnă, în care P. S. S. Episcopul Nicolae Colan și-a rostit discursul de recepție.

Solemnitatea a fost onorată cu prezența Majestății Sale Regelui, Președintele de Onoare al Academiei.

Au mai luat parte domnii: Gh. Tătărescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, reprezentând guvernul, St. Voitec, ministrul educației naționale, V. Stoica, D. Negel, mareșalul Palatului, general V. Dombrovski, primarul Capitalei; col. Petruc, prefectul poliției Capitalei, I. Mirescu, C. Vișoianu, Savel Rădulescu, Buzdugan, Filotti, Gh. Constantinescu, G. G. Mironescu, foști miniștri.

CUVANTAREA D-LUI PREȘEDINTE D. GUSTI

D. prof. D. Gusti, președintele Academiei Române, a rostit următorul discurs:

SIRE,

Academia Română vă exprimă întreaga ei recunoștință pentrucă ați binevoit a ocupa scaunul prezidențial de onoare pe care Statutele instituțiunii noastre Vi-l conferă de drept și a da prin prezența Majestății Voastre o mare strălucire acestei ședințe solemne.

Bucuria noastră este cu atât mai mare și mai vie, că veniți în mijlocul nostru în ședința de astăzi, care este destinată a primi în sânul Academiei Române pe noul nostru coleg P. S. S. Episcopul Vadului, Feleacului și Clujului, Nicolae Colan, reprezentantul autorizat și eminent al Ardealului reîntregit, ce a fost chemat să ocupe locul rămas vacant prin dispariția atât de timpurie a marelui nostru coleg Nicolae Titulescu.

Numele Majestății voastre este indisolubil legat de ziua de 23 August, ziua de naștere a reîntregirii Ardealului.

Căci numai prin inițiativa hotărâtă și bravă a Majestății Voastre s'a putut schimba cursul nefericit al istoriei noastre și s'a făcut astfel posibilă participarea poporului român la lupta și victoria Națiunilor Unite.

Majestatea Voastră a trăit clipă cu clipă drama poporului român și a intervenit când Țara era mai desnădăjduită.

V'ați integrat astfel în sentimentele, zbuciumul și aspirațiile obștei naționale.

Năzuințele poporului se contopesc cu acelea ale Majestății Voastre și năzuințele Majestății Voastre se confundă cu acelea ale poporului, formând astfel un tot nedespărțit.

Academia Română, care sub forma ei de înoceput, a luat ființă în luna și anul când poporul român, prin libera lui voință, a ales și chemat pe întemeietorul Dinastiei Carol I, se confundă la rândul ei cu aspirațiile Dinastiei, care sunt strâns unite cu aspirațiile neamului întreg.

SIRE,

In epoca de reînoire socială de astăzi, când structura societății condiționează vieața de Stat, și nu invers, este nevoie de crearea unei spiritualități conștiente și curajoase și a unui nivel ridicat de vieață pentru toți membrii Națiunii.

Academia Română, prin mine, asigură pe Majestatea Voastră de tot devotamentul ei și vă dorește din toată inima desăvârșirea operei sociale și culturale, necesare unei temeinice și sănătoase așezări lăuntrice și unei înălțări reale a Națiunii. Academia Română vă urează vieață îndelungată și fericită, ca să Vă bucurați de binefacerile unei păci constructive și de strânsă colaborare cu marile Națiuni-Unite, și cu toate națiunile libere ale Lumii.

DISCURSUL MAJESTĂȚII SALE REGELUI MIHAI I

Domnule Președinte,
Domnilor Colegi,

Mulțumesc pentru primirea ce Mi-ați făcut și pentru frumoasele cuvinte cu care M'ați întâmpinat.

Vin azi în mijlocul Domniilor Voastre cu sufletul mișcat de cele mai curate simțiminte, păstrând cu duioșie obiceiul lăsat de Augustii Mei Inaintași.

Gândul Meu se îndreaptă în primul rând către acei ce au fost răpuși înainte de a-și fi putut da întreaga contribuție științei, artei și culturei românești. Nădăjduesc însă că vom găsi cu toții în jertfele lor, ca și în cugetele noastre, destulă energie pentru ca sacrificiile făcute să nu fi fost zadarnice.

Domnilor Colegi,

In anii vitregi, plini de grea suferință pentru Mine și poporul Meu, deși n'am putut fi prea des în mijlocul Domniilor Voastre, v'am urmărit și am fost fericit să văd activitatea Domniilor Voastre, întotdeauna bogată și rodnică.

Simt o deosebită mulțumire să arăt Academici Române marele interes ce-l port activității sale, luând parte la ședințele Domniilor Voastre.

Mă bucur să văd intrând astăzi în rândurile academicienilor un părinte sufletesc, fiu al Ardealului.

Prea Sfințitul Nicolae Colan dă la iveală pentru generațiile tinere prin activitatea sa spirituală închinată hrisoavelor bisericești, documente prețioase pentru cunoașterea trecutului poporului român.

Trecutul unui neam este garanția prezentului său, precum și a viitorului.

Dorința Mea este ca acest viitor să fie făurit numai din frumos și curat. Să cimentăm astfel un organism sănătos și puternic pentru scumpa noastră țară, dându-i un nou imbold spiritual și moral.

Focarul de lumină ce strălucește din această instituție de înaltă cultură trebue să pătrundă adânc în sufletul poporului român. Menirea Mea și a Domniilor Voastre este să căutăm și să dăm la iveală elemente valoroase pentru ca, împreună cu ele, să reclădim scumpa noastră țară.

Vom respecta astfel făgașul croit de strămunii noștri, înaintând cu hotărâre pe drumul nou întins sub pașii aspirațiunilor românești.

Cu deplină speranță în Dumnezeu, cu toată credința în dreptatea poporului nostru și în alesele lui însușiri, am desăvârșita convingere că prin munca și unirea tuturor vom izbuti să așezăm acest neam la locul pe care îl merită între popoarele lumii.

Declar ședința deschisă.

Noul membru și coleg, Prea Sfințitul Nicolae Colan, este rugat să-și rostească discursul de recepție.

DISCURSUL P. S. S. EPISCOPULUI NICOLAE COLAN

Mulțumind pentru cinstea de a fi fost chemat în cel mai înalt sobor al învățaților neamului, P. S. Episcop Nicolae Colan a adus un emoționant omagiu înaintașului său la Academie, marelui bărbat de Stat Nicolae Titulescu, zugrăvindu-i în câteva linii personalitatea de mare luptător politic pentru dreptatea țării sale și pentru dreptatea tuturor neamurilor.

P. S. Episcop Colan a trecut apoi la subiectul discursului de recepție vorbind despre „Biserica Neamului și unitatea limbii românești".

P. S. Episcopu Colan spune printre altele următoarele:

Ispitiți de îndemnuri venite din afară, ori poate chiar purcezând din inima lor, niscai preoți sau călugări din Maramureș, prin veacul XVI, au întors din slavonie pe românie câteva frânturi din Noul Testament. Aceste frânturi ce ni s'au păstrat doar în copii — Codicele Voronețean și Psaltirea Scheiană — au o însemnătate din cale afară de mare pentrucă ne dau putința de a afla în ce graiu se înțelegeau înaintașii noștri de acum aproape o jumătate de mileniu.

Trecând peste Catehismul Românesc se cuvine să pomenim numele diaconului Coresi, care la 1558 a tipărit o întreagă serie de cărți românești de creștinească slujbă și învățătură.

Veacul XVII este veacul celor mai răsunătoare izbânzi ale limbii române în Biserică. Și asta pentrucă pe scaunele vlădicești au ajuns cătiva ierarhi de un impunător prestigiu cultural, ca Mitropoliții Varlaam și Dosoftei ai Moldovei, ca Ștefan și Teodosie ai Ungro-Vlahiei, sau ca Episcopul Chesarie al Râmnicului.

Astfel în 1643 apare Cazania lui Varlaam — fără îndoială cea mai însemnată carte din câte s'au tipărit până la această dată, pentru luminarea „seminției românești".

Graiul limpede, curățit de formele greoaie ale mai vechilor noastre tălmăciri se vădește și în Noul Testament tipărit în Bălgradul Ardealului, la 1648 de Mitropolitul Simion Ștefan. Ispitind cu luare aminte paginile acestei sfinte cărți, ne putem da seama de minunatul proces de limpezire a limbii românești ce s'a petrecut dela Codicele Voronețean până la lucrarea ieromonahului Silvestru și a osârduitorului Mitropolit din Cetatea lui Mihai Vodă Viteazul.

Totuși cununa acestui proces o alcătuește dumnezeiasca Scriptură tipărită la București în 1688 și cunoscută sub numele de Biblia lui Șerban Cantacuzino.

RASPUNSUL D-LUI SILVIU DRAGOMIR

In numele Academiei Române a răspuns d. Silviu Dragomir, spunând că alegerea P. S. Episcop al Clujului ca membru activ, încoronează opera meritoasă a unui dascăl învățat, exeget iscusit și publicist cu adâncă pătrundere în miezul lucrurilor, dar cerne și poleiul de aur al recunoștinței peste strădaniile generației care s'a legat de glia pierdută cu nemicșorată încredere în răscumpărarea Neamului.

Dsa a expus apoi viața și opera noului ales, care și-a inaugurat activitatea științifică cu „Tâlcul Epistoliei Sf. Pavel către Filimon". Analizează în deosebi preocupările îndelungate ale Vlădicului Nicolae pentru tălmăcirea Scripturilor Sfinte până la tipărirea Noului Testament apărut în 1942. Meritele sale i-au creiat piedestalul pentru așezarea în Sceaurul Episcopesc din Cluj. Activitatea de îndrumător cultural n'a întrerupt-o însă nici pentru o clipă și a continuat-o și sub stăpânirea străină. Episcopul Nicolae Colan a preferat să poarte crucea tuturor umilințelor, dar nu s'a clintit din loc. A rămas păstorul cel bun, credincios turmei și acum mai mult ca oricând cărturarul dornic a răspândi lumină și a împrăștia nădejdi.

ZIARIȘTI TRIMIȘI IN JUDECATA TRIBUNALULUI POPORULUI

ACTUL DE ACUZARE

Iată textul actului de acuzare în cazul ziariștilor trimeși în judecata tribunalului poporului:

Noi, CONSTANTIN C. VICOL, și I. D. IOAN, acuzatori publici la Tribunalul Poporului,

Având în vedere dispozițiunile art. 5 al. 10 din legea Nr. 312 din 24 Aprilie 1945, precum și dispozițiunile Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 189 din 29 Ianuarie 1945, publicat în Monit. Of. Nr. 38 din 16 Februarie 1945.

Având în vedere disp. art. 5 alin. 2 din legea 312/24 Aprilie 1945 și ordonanțele noastre din 2 Maiu 1945,

Având în vedere actele și instrucția acuzaților:

1. Pamfil Șeicaru, ziarist, fost director al ziarului „Curentul" de ani 50, cu ultimul domiciliu în București, Str. Gl. Angelescu Nr. 93, azi dispărut.

2. Ionel Dumitrescu zis Dimitrescu, fost avocat, ziarist, de ani 46, cu ultimul domiciliu în București, Str. Paris Nr. 45, arestat în baza Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 189/945.

3. Romulus Dianu, ziarist, de ani 40, cu ultimul domiciliu în București str. Arhitect Mincu Nr. 9, azi arestat în baza mandatului de arestare Nr. 363 din 15 Mai 1945 emis de Cabinetul 10 al acestui Tribunal.

4. Romulus Seișanu, ziarist, de ani 60, cu ultimul domiciliu în București, str. G-ral Ghenea Nr. 8, arestat în baza Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 189/945.

5. Ilie Rădulescu, ziarist, de ani 46, cu ultimul domiciliu în București, Bd. Ferdinand Nr. 174, arestat în baza Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 189/945.

6. Ilie Popescu Prundeni, ziarist, de ani 38, cu ultimul domiciliu în București, str. Mitropolitul Iosif Nr. 1, arestat în baza mandatului de arestare Nr. 365 din 19 Mai 1945, emis de Cabinetul 10 al acestui Tribunal.

7. Alexandru Hodoș, ziarist, de ani 51, cu ultimul domiciliu în Str. Ciprian Porumbescu Nr. 14, arestat în baza jurn. Cons. de Miniștri Nr. 189/945.

8. Radu Demetrescu-Gyr, scriitor și publicist, fost conferențiar universitar, de ani 40, cu ultimul domiciliu în Râmnicu-Vâlcea, Sanatoriul Central, arestat în baza Jurn. Cons. de Miniștri Nr. 189/945.

9. Grigore Manoilescu, ziarist, de ani 47, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Calenderu Nr. 20, azi dispărut.

10. Gabriel Bălănescu, ziarist, de ani 32, cu ultimul domiciliu în București, str. Cpt. Zlătescu Nr. 25, azi dispărut.

11. Pan M. Vizirescu, profesor și publicist, fost director al revistei „Muncitorul Român", de ani 42, cu ultimul domiciliu în București, str. Stelea Spătaru Nr. 17, azi dispărut.

12. Aurel Cosma, avocat și publicist, fost consilier ministerial, cu ultimul domiciliu în București, azi dispărut.

Având în vedere că cercetările urmate în cauza celor de mai sus au fost încheiate.

Văzând și dispozițiunile art. 8 din legea Nr. 312/945, pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de război.

EXPUNEM URMĂTOARELE:

După cei ce-au dat sau executat ordine criminale de asasinare în massă a populației civile și de exterminare a deținuților din lagăre, după cei ce-au săvârșit cele mai mari orori la Odesa, Bogdanovka, Dumanovka sau Vapniarca și în atâtea alte locuri de tristă amintire, după judecarea primului lot de criminali de război care au jefuit, au schingiuit și au asasinat cu o bestialitate unică mii de oameni, Tribunalul Poporului urmează să judece o altă categorie de acuzați, aceea a ziariștilor și a publiciștilor, cari prin articolele de ziare, broșuri sau conferințe, s'au pus în slujba propagandei fasciste sau hitleriste și au contribuit prin acțiunea lor la susținerea unui regim odios și a unei politici externe nefaste, politică ce trebuia să aibă drept consecință antrenarea României într'o aventură dezastruoasă și prăbușirea politică și militară a țării.

Vina, marea vină a acestor mânuitori ai condeiului nu poate și nu trebue să fie subestimată.

La noi, ca și în toate celelalte țări din lume, scopul suprem nemărturisit al propagandei hitleriste, era camuflarea prin toate mijloacele a adevăratelor scopuri urmărite de Adolf Hitler și de banda lui.

Scopurile Germaniei hitleriste erau limpezi: înlăturarea, printr'un război rapid și crâncen, a tuturor adversarilor Germaniei, aservirea tuturor țărilor Europei și instaurarea pe ruinele acestor țări, a unei „Germanii Mari", care acapara în folosul ei vaste teritorii și posesiuni.

Rostul propagandei hitleriste era de a masca adevăratele țeluri ale politicei Germaniei, prin provocarea unor abile diversiuni, de natură a distruge atenția opiniei publice mondiale dela scopurile realmente urmărite.

Doctrina rasială, întemeiată pe ură și menită să tulbure și să otrăvească mințile și sufletele, ca și doctrina războiului așa zis sfânt, nu erau decât vaste și abile diversiuni menite, în mintea conducătorilor celui de al treilea Reich și acoliților lor, să ascundă țelurile lor criminale în Europa. La fel, faimoasa lozincă a „noului ordine Europene", nu era decât formula comodă și înșelătoare de propagandă, sub care se ascundeau ambițiile demente ale Germaniei hitleriste de cucerire și aservire a Europei și mai apoi a lumii. Propaganda hitleristă era așa dar o armă de luptă ca oricare alta și toți cei care s'au slujit de dânsa, s'au pus prin acest fapt în slujba hitlerismului, contribuind prin acțiunea lor la realizarea scopurilor politice urmărite de Hitler.

La noi în țară, o serie întreagă de ziariști și publiciști, unii ce-și făcuseră un „renume" prin scrisul lor — au desvoltat și susținut sistematic, ani în șir, temele fundamentale ale propagandei hitleriste, de natură rasială, fascizantă și deci antidemocratică, războinică și imperialistă.

Pentru atingerea acestor scopuri era, evident, necesară o acțiune susținută, cu atât mai mult cu cât România, care în războiul trecut luptase împotriva Germaniei, se găsea sufletește și politicește legată de marile democrații.

Propaganda poate influența opinia publică.

O acțiune politică nu poate fi realizată fără o opinie publică favorabilă sau cel puțin neutră. Ea variază în raport cu condițiunile de viață, inteligența, cultura și posibilitățile de informare ale masselor. De aci, marea importanță, a materialului informativ și a ziarului în special, care este la îndemâna marelui public.

Prin afirmațiuni necontrolate și repetate sub diferite forme, zi de zi, până la sațietate, o anumită temă de propagandă ajunge să fie acceptată de opinia publică drept adevăr evident, devenind cu timpul o idee-forță capabilă să răscolească patimi și să dezlănțuiască ură.

In țara noastră, propaganda nazistă a fost cât se poate de activă și de virulentă. A început cu defăimarea instituțiunilor noastre democratice, cu ridiculizarea Ligii Națiunilor, cu micșorarea — în ochii opiniei publice — a marilor noștri aliați din războiul trecut și a continuat cu susținerea sistemelor fascizante, corporatiste, totalitariste, care își croiau drum în Europa și cu „glorificarea" conducătorilor acestor mișcări și în fine, a terminat cu propagarea ideilor războinice imperialiste ale Germaniei lui Adolf Hitler.

Ce n'a susținut oare propaganda fascisto-hitleristă în ultimii ani?

Că democrația înseamnă „masonizarea generală", că democrația ajunsese să „pervertească" viața colectivă a Națiunii, că „prăbușise" economia și viața poporelor, că era doar o formă politică „în lichidare", ce-și trăia oboseală ultimele zile. Se lansa ceeace faimoasa teorie a elitelor, a acestor suboameni și supra oameni, în virtutea cărora întreaga omenire trebuia să se împartă în două mari categorii: aceia a „seniorilor" a tot puternici și aceia a sclavilor germani fiind „predestinați" să alcătuiască clasa seniorilor și să „mântuiască" toate popoarele lumii.

In concepția totalitaristă, sensibilitatea și spiritualitatea încetează de a mai conta în fața forței, tot ce a dăltuit, atâtea secole dearândul, drumul omenirii spre frumos, adevăr și mai bine, nu mai servește sub dictatură decât pentru a „justifica" un șir neîntrerupt de fărădelegi. Prin difuzarea neîncetată a temelor hitleriste s'au provocat crime de tot felul și prin acțiunea lor, agenții oficinelor de propagandă au contribuit la rătăcirea spiritelor și la otrăvirea opiniei publice. După cum faimosul comandant de lagăr dela Vapniarca își otrăvea deținuții prin alimentarea lor cu mazăre furajeră, aliment a cărui toxicitate îi era cunoscută, tot astfel gazetarii și publiciștii, ce azi sunt aduși în fața Tribunalului Poporului, picurau zi de zi, în articolele și broșurile lor, otrava urei și toxinele felurite ale propagandei hitleriste. Și cine ar putea măsura vreodată exact efectele acestei intoxicări lente a opiniei publice? Câți oare dintre schingiuitorii, jefuitorii și asasinii din lagărele de dincolo de Nistru nu vor fi fost cetitori asidui și admiratorii fervenți ai lui Ilie Rădulescu sau ai lui Pamfil Șeicaru.

Asasini și jefuitori de rând au fost zugrăviți de acuzații de față ca „figuri legendare", ca „eroi aleși de destin" sau „trimiși direcți" ai divinității. Au fost popularizate cele mai sinistre figuri, ca minunați „deținători de formule miraculoase" pentru fericirea popoarelor. Protejați de acești stăpâni firești, în țara noastră, agenții de propagandă au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a susține cu toată perseverența regimul Sima-Antonescu. Succesorul „căpitanului" și trădătorul Ion Antonescu sunt ridicați până la cer. Același auto mareșal care secătuia o țară și omora o generație în Crimeea, pe Don sau în Caucaz spre a

(Continuare în pag. 2-a)

POLITICA LABURISTĂ

IN LEGĂTURĂ CU PROBLEMELE MONDIALE ȘI INTERNE IN LUMINA VIITOARELOR ALEGERI

Declarațiile d-lui Attlee

Londra, 28 (Rador). — **Redactorul politic al agenției „Reuter" scrie:**

D. Attlee, leaderul laburist, mi-a declarat multe amănunte asupra politicei laburiste în legătură cu problemele mondiale și problemele interne, în lumina viitoarelor alegeri generale. D. Attlee m'a primit la locuința sa dela Stanmore, lângă Londra.

Cu privire la situația generală, fruntașul laburist a declarat:

„Bine înțeles că partidul laburist este hotărît să continue războiul împotriva Japoniei, până la un sfârșit victorios.

Eu personal, după câte știți, am fost la San Francisco pentru a lucra la realizarea organizației mondiale de securitate; politica partidului laburist este menținerea celui mai strâns contact cu Statele Unite și Rusia Sovietică, precum și cu toate celelalte puteri, încercând astfel să facem cât mai eficace organizație mondială pentru împiedecarea războiului.

Dar partidul laburist se interesează și de problemele îmbunătățirii traiului lumii întregi, prin utilizarea bogățiilor, în locul unei lipse artificiale. Este un punct vital ca națiunile avansate, ca cele din Statele Unite și Anglia să ridice standardul de viață în lume. Puteți fi siguri că un guvern laburist va urmări aceste scopuri, socotindu-le de primă importanță pentru clădirea unei păci durabile.

Noi suntem pentru o politică socialistă democratică și ne găsim pe aceeași linie cu părerile celor mai multe țări din Europa occidentală, precum și cu părerile dominioanelor ca Australia și Noua Zelandă".

Răspunzând unei întrebări asupra atitudinei partidului laburist față de problema Indiei, d. Attlee a subliniat că India a realizat deja un mare pas înainte către autoguvernare și apoi a declarat: „Partidul laburist a pledat totdeauna pentru o autoguvernare a Indiei, dar un guvern propriu pentru o țară care este „un subcontinent" cu 100 de milioane de oameni diferiți prin limbă, religie și grad de civilizație, nu este ceva ușor. Nu putem da Indiei o constituție, dar vom ajuta India să-și alcătuiască singură propria sa constituție".

Ocupându-se de alegerile generale, fruntașul laburist mi-a declarat: „Cerem țării mandatul de a face tot ceeace vom crede necesar, pentru ca Anglia să-și mențină locul în lumea modernă.

D. Attlee a mai declarat că este sigur că în Anglia, ca și în toate țările din Europa occidentală, există dorința de a merge către progres, către o nouă eră, și nu înapoi la desamăgirea economică, care a fost una dintre cauzele celui de al doilea război mondial. Știri din toate părțile au arătat că există dificultăți grave în marile industrii britanice, cum ar fi în industria minieră, și partidul laburist este sigur că majoritatea populației engleze dorește dreptate pentru minieri și un serviciu corect, pentru a aproviziona Anglia cu carburanți, lumină și putere motrice, care formează bazele industriei. „Credem — a adăugat d. Attlee — că atât în timp de pace cât și în timp de război, toată lumea este de acord că controlul financiar nu poate fi lăsat în mâini iresponsabile particulare".

A fost apoi o notă de regret în glasul d-lui Attlee, când a fost de acord că și-a despărțit drumul de cel al d-lui Churchill. „A fost un mare guvern cel de până acum — a declarat leaderul laburist — și Churchill a arătat o mare putere de conducere. Am fost fericit tot timpul cât am lucrat cu el, cât și cu toți ceilalți colegi ai lui".

D. Attlee și-a exprimat apoi părerea că conducătorul de război Churchill se va găsi ca prizonier al partidului conservator și al intereselor acestuia, dacă conservatorii vor câștiga în alegeri.

Totuși, cu o scăpărare în ochi, fruntașul laburist mi-a dat asigurări că partidul său va câștiga majoritatea.

Când va avea loc întrevederea dintre „marii trei"

Washington, 27 (Rador). — **Corespondentul agenției „Reuter" comunică:**

In cercurile bine informate de aci se discută Sâmbătă seara posibilitatea ca întrevederea dintre marii trei să aibă loc la Londra, și probabil la Downing Street, în cursul săptămânilor viitoare, în urma declarațiilor făcute Sâmbătă după amiază de d. Churchill că a dat asigurări președintelui Truman că alegerile britanice nu vor aduce nici o stânjenire întrevederii proectate".

Observatorii bine informați de aci se așteaptă ca o hotărîre precisă și la o dată apropiată cu privire la locul și data întrevederii marilor trei să rezulte depe urma conversațiilor ce au loc actualmente la Londra și Moscova, unde d-nii Joseph Davies și Harry Hopkins se află în misiuni speciale.

GUVERNUL SPANIOL

REFUZĂ SĂ EXTRĂDEZE PE DEGRELLE

Bruxelles, 28 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter" comunică:

Ziarele belgiene de Luni de după amiază anunță că guvernul spaniol refuză să extrădeze pe Leon Degrelle, șef al fasciștilor belgieni.

Guvernul spaniol afirmă că delictele comise de Degrelle au un caracter politic și că în consecință i se acordă dreptul de refugiu.

„Le Soir" scrie că dacă Degrelle ar fi fost cerut de aliați fiind considerat criminal de război, el ar fi fost trimis înapoi în Germania, cu avionul cu care venise în Spania.

Ziarele cer guvernului belgian să intervină pentru ca Degrelle să fie pus pe lista criminalilor de război. Ei spun că ordinele pe cari Degrelle le-a dat trupelor sale în cursul ofensivei de iarnă întreprinsă de Mareșalul Rundstedt sunt suficiente pentru a permite o asemenea acțiune.

IN MIJLOCUL ZIARIȘTILOR

D. Anthony Eden, ministrul de externe al Marei Britanii, înconjurat de ziariști în preajma plecării sale din San Francisco. O vorbă de spirit a șefului delegației britanice, înveselește pe cei de față în momentul când a fost luat acest instantaneu.